

Любенъ

Не давамъ, кай, повече. Криза има сега.

Рашко

Ще му дамъ азъ нему една криза, само да го видя. Разбирамъ да ми отбие отъ цената, ако материалътъ бѣше слабъ, ако работата не чинѣше. А я да каже той, де другаде е видѣлъ таквазъ работа? Всички ми казватъ: чудесно работите, бай Рашко, защо не рекламирате? (Престорено скромно) Какво ще рекламирамъ, азъ не обичамъ да се хваля. Тя стоката, дето се казва, сама се рекламира: обувката я гледашъ стегната, прибрана, ще речешъ — малка, а вжтре кракътъ свободенъ, пружинира... (Въодушевено) Да! Трайностъ, гъвкавостъ, практичностъ! Марка „Слонъ“!... (На Любена) Намокрий обувката и тогазъ я чукай...

Любенъ

Намокрихъ я, майсторе.

Рашко (продължава)

Азъ не рекламирамъ, азъ само казвамъ: „Милостива госпожо: улица Цибра, № 53.“ — Толкозъ. Който обича, да заповѣда. (Чука; следъ кжсо мълчание) Значи: криза има, — тъй каза бай ти Николачко, а?